

N:o 44.

Af Herr A. Gumælius: Angående förändrade bestämmelser i fråga om Herrar Fullmäktiges i Riksgäldskontoret tjänstgöring.

Riksgäldskontorets tjänstemän ha under år 1874 till antalet betydligt minskats, nemligen från 17 till 9, och lära 2 bland herrar fullmäktige i Riksgäldskontoret ha anmält den särskilda mening, att minskningen utan skada borde än vidare kunna fortsättas. Vid detta förhållande framstår såsom något oegentligt fullmäktiges egen mångtalighet.

Redan tillföre, då Riksgäldskontorets göromål voro vida flera, än de nu återstående, har det ifrågasatts, om verkligen 7 riksgäldsfullmäktige kunna vara behöfliga. Riksdagen tyckes sjelf ha hyst den meningen, att fyra af dessa förtroendemän äro halft öfverflödiga. Eljest skulle väl icke Riksdagen ha kunnat åt dem anvisa årsarvoden af 1,600 kronor för hvardera, hvilket arvode är mindre än tredjedelen af den aflöning, som beståtts en Riksgäldskontorets tjänsteman i fjerde graden, och understiger aflöningen för flertalet af kontorets mest underordnade tjänstemän: första gradens kanslister, kammarskrifvare och kontorsskrifvare, allt enligt 1874 års stat. Må vara att de fyra fullmäktige, som icke hafva ordförandebestyr och icke äro deputerade, ganska ringa tagas i anspråk; de skola dock nästan hela året bo i Stockholm såsom den ena statsmagtens förtroendemän, och detta låter sig icke väl göra för 1,600 kronor. Deras aflöningar borde alltså väsentligt ökas.

Å andra sidan torde Riksgäldskontorets utgiftsstat anses tillräckligt stor, och de till herrar fullmäktige numera utgående 20,000 kronorna för år knap-

past böra höjas. Just mot slutet af sistlidet år har, efter hvad man sagt mig, nyssnämnda runda summa uppnåtts genom tillämpning af riksgäldskontorsreglementets § 50, som bemyndigar fullmäktige att sjelfve bestämman arvoden för sine deputerade.

Men om nu en fullmäktig i Riksgäldskontoret icke anständigtvis kan för ett helt års arbete aflönas med endast 1,600 kronor, och om å andra sidan 20,000 kronors aflöning åt samtliga fullmäktige ej gerna borde öfverskridas, skulle man möjligen här vid lag kunna tillämpa en sats, som plägat vinna Riksdagens tycke: *färre händer, full sysselsättning, tillräcklig godtgörelse*; — man kunde minska fullmäktiges antal.

Nej, svarar grundlagen; fullmäktige skola vara 7; och dervid blifver det, tills grundlagen ändrats, hvilket kräver tid och kanske äfven ökad erfarenhet.

Deremot torde det väsentliga af här åsyftade ändring kunna vinnas genom att omarbete den i reglementet intagna arbetsordningen, hvilken väl i alla händelser nu måste omskrivas i följd af redan vidtagna ändringar, kommissariatets indragning, flitpenningars obehöflighet o. s. v.

Det vill förefalla som kunde den ena deputeraden, såsom ock för närvarande lär i viss mån vara händelsen, med fördel tjenstgöra såsom verkställande direktör, öfva daglig tillsyn i Riksgäldskontoret, besörja löpande ärenden, utan uppskof låta verkställa oomtvistliga utbetalningar o. s. v., hvarvid (såsom i Allmänna hypoteksbanken) hans åtgöranden torde böra autecknas i dagbok eller å daglista, som skulle vid nästföljande sammanträde inför fullmäktiges protokoll företes. Vid sådant sammanträde, som borde ega rum vid vissa, förut bestämda tider, och deremellan då ordföranden eller verkställande deputerad dertill funne anledning, skulle större och tvistiga frågor inför protokollet föredragas; och skulle (tänker jag mig) till sådan öfverläggning ordföranden, den verkställande och en tredje fullmäktig, som kunde vara på en gång vice ordförande och vice verkställande, sammankomma. Dessa tre borde hafva skyldighet att bo i Stockholm och borde vara anständigt aflönade. Öfrige fyra fullmäktige, af hvilka gerna någon borde vara stockholmsbo, kunde då lugnt i sina hem afvakta den måhända en eller två gånger under årets lopp anländande kallelsen att infinna sig till tjenstgöring för att deltaga i beslut om låns uppläggande eller annan sådan vigtig frågas behandling, vid hvilken alla de 7 fullmäktige anses böra inkallas. Dessa 4 tillfälligt i tjenstgöring inträdande fullmäktige borde icke erhålla årsarvode. Vore de icke bosatte i Stockholm, skulle de åtnjuta reseersättning såsom riksdagsmän med tillägg af skäligt dagtraktamente under färd till och från hufvudstaden, hvar-

till för dem alla 4, utan hänsyn till hemvist, torde böra komma traktamente under förrättningsdagarne.

Min vördsamma hemställen varder alltså,

att Riksdagen, vid granskning af riksgäldskontorsreglementets senare afdelningar, måtte taga i öfvervägande lämpligheten af ändrade bestämmelser rörande Herrar Riksgäldfullmäktiges verksamhet i sådan syftning, att endast ett tretal fullmäktige, bland hvilka en vore ordförande och en verkställande, skulle året igenom tjenstgöra i Riksgäldskontoret, men de öfrige fyra fullmäktige endast undantagsvis, i och för särdeles viktiga frågors afgörande, skulle inkallas i tjenstgöring.

Anses detta förslag förtjent af uppmärksamhet, lär Stats-Utskottet, vid granskning af reglementet, välvilligt föreslå lämplig lydelse för de paragrafer, som af sådan ändring beröras.

Stockholm den 27 Januari 1875.

Arvid Gumælius.
